

ПАМ'ЯТКА

по відбору зразків від диких кабанів для дослідження на АЧС

Африканська чума свиней – контагіозне вірусне захворювання, що супроводжується гарячкою, крововиливами у всіх органах, синюшністю шкіри у різних ділянках тіла, високою летальністю.

Відбір зразків матеріалу здійснюється лише фахівцем ветеринарної медицини.

Для потреб негайної діагностики чи моніторингових досліджень від відстріляних здорових чи хворих кабанів відбирають: лімфатичні вузли (підщелепові, брижжові) - цілком, частину селезінки (5-10 гр), легень (5x5 см), 1/3 частину нирок, кров (5-10 мл).

При виявленні трупу кабана у процесі розкладу відбирають трубчасту кістку.

Кожну пробу патологічного матеріалу уміщують у стерильні флакони, герметично закривають гумовими корками, обгортають марлею, зволоженою розчинами дезінфектантів (5% розчин хлораміну, 20% розчин хлорного вапна), вміщують у поліетиленовий пакет, вкладають у термос із льодом і направляють нарочним у Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи (м. Київ, вул. Донецька, 30).

До відібраних зразків додається супровідна, де відображено :

- 1) вид тварини, дата відбору матеріалу;
- 2) перелік зразків;
- 3) місце відстрілу кабана чи виявлення трупу (адреса, назва угідь);
- 4) ПІБ спеціаліста ветеринарної медицини, його адреса і телефон.

При можливості труп кабана повинен бути захоронений на глибину не менше 2-х метрів або спалений. При відсутності такої можливості – координати трупу кабана повідомляють у найближчу державну службу ветеринарної медицини. При відборі проб необхідно дотримуватись ветеринарно-санітарних правил та особистої гігієни.

По можливості, відібрати від диких кабанів сироватку крові (кров в кількості 100-200 мл, поставити в тепле темне місце на 1 год., а потім в холодильник (при 4 °С) на 18-20 год. Сироватку (прозора, світло-жовта рідина), що відстоялась злити в окремий посуд;

ПАМ'ЯТКА

по відбору зразків від диких тварин для дослідження на сказ

Сказ – захворювання, що викликається нейротропним вірусом, передається через укуси зі слиною хворих, проявляється важким ураженням центральної нервової системи (паралічі, парези, буйство) та закінчується загибеллю. Сприйнятливі до вірусу всі теплокровні, у тому числі – і люди.

При виявленні трупу дикої чи домашньої тварини з підозрою на сказ необхідно обмежити доступ до нього і повідомити координати у державну службу ветеринарної медицини, фахівці якої здійснюють подальші заходи. Трупи забитих, загиблих чи підозрілих на сказ спалюють разом зі шкірою.

Якщо дика тварина з ознаками сказу здійснила укуси людини, то впродовж 10 хвилин необхідно інтенсивно промити місце укусу мильною водою і негайно звернутися у найближчий травмпункт. Не можна припалювати рану та накладати на неї шви.

При необхідності для дослідження на сказ у лабораторію ветеринарної медицини направляють з нарочним весь труп (якщо це дрібна тварина), або окремо голову, запаковану у вологонепроникну тару. Всі маніпуляції з трупом, а також відрізання голови здійснюють у резинових рукавицях, марлевій масці, виключаючи можливість попадання мозку, слини, крові на одяг та взуття. У подальшому рукавиці та маску спалюють, руки миють з милом, проводять обробку одягу (прання при 60⁰С 15 хвилин), взуття (обробляють дезінфікуючими засобами згідно вимог).

При відстрілі лисиць для оцінки ефективності їх вакцинації, у лисиць відтинають голову, дотримуючись викладених вище правил. Кров відбирають разовими шприцами із серця відразу після відстрілу у стерильні поліпропіленові пробірки з кришечками, що закручуються. Відібраний матеріал негайно направляють у районну лабораторію ветеринарної медицини із супровідною, де вказують: вид тварини, адресу та назву угідь (де був проведений відстріл або знайдено труп), дату відбору матеріалу, ПІБ фахівця ветеринарної медицини.

ПАМ'ЯТКА

по відбору зразків від диких тварин для проведення досліджень на трихінельоз

Трихінельоз – гельмінтозне захворювання, збудник якого вражає свиней, кабанів, ведмедів, вовків, лисиць, гризунів та інших тварин, у тому числі і людей.

Зважаючи на небезпеку для здоров'я людини, від відстріляних тварин, котрих планують використовувати у їжу, фахівці ветеринарної медицини відбирають 2 зразки з обох ніжок діафрагми (на межі переходу м'язової тканини у сухожилки), вагою по 80 гр. кожна. Якщо з об'єктивних причин неможливо відібрати вказаний матеріал, то його замінюють зразками з язика, міжреберних, шийних, жувальних, поперекових м'язів, а також стравоходу і гортані. Маса зразків від кожної групи м'язів повинна бути не менше 5 гр., а зразків від однієї тварини повинна складати не менше 25 гр.

Зразки пакують у вологонепроникну тару і надсилають у лабораторію ветеринарної медицини у день відбору із супровідним документом, який заповнює спеціаліст державної служби ветеринарної медицини, де був проведений відстріл.

Trichinella spiralis у скелетних м'язах